

ديوان حكاية روح

مجدي حسن

**حقوق الطبع والنشر محفوظة
لدار الأديب للطبع والنشر والتوزيع**

اسم الدار:	دار الأديب للطبع والنشر والتوزيع
اسم الديوان:	حكاية روح
اسم الشاعر:	مجدي حسن
رقم الإيداع:	(٢٠١٩/٢٥٠٧٢) بدار الكتب المصرية
الإخراج الفني:	دار الأديب .
الغلاف:	من تصميمات الدار

Facebook: Dar.Aladeb

Email: daraladeeb@Gmail.com

Tel: 002- 01014449164

إهداء..

الى والدى الاديب الراحل

احمد حسن عبد الجواد

الى روحه الطاهره

اهدى ديوانى هذا ..

مجدي حسن ..

حكاية روح

أنا الوليد وصرختى رفض نزولى

فاكرينه عيد والكل مستنى وصولى

لا انا حقى أرفض ولا أرضى

وبصدقى الدنيا هتتوضى

و آدى الحياه كلها فى حضنكم عيشتها

بتقولوا فرحان او حزين يمكن هيصدمكوا جوابى

لو فرح عيشته صفحتين الحزن كان باقى كتابى

احفرولى قبرى وازرعوا الصبار

عدّى قطر عمرى وانتهى المشوار

ودّعت ليلى وفجرى من دار هروح على دار

هيفيد بايه الورد وزرعتين صبار

لا انا هسكت ولا اتكلم ولا هبكى ولا اتألم

هفارق دنياه الأحران لا يوم هسكى ولا اتظلم

هسيب دنيا معاندانى ورافضها ورافضانى
لا دُقت ف يوم حلاوتها ولا مرّت على لسانى
لكن حاسس مرارتها فى أوجاعى وحرمانى
من غير ما اعيشها عيشتها عرفتھا من إسمها
وعشان دناوة نفسها سمّاها (دنيا) ربها
بتنسينا الدنيا حاجات بتنسينا اننا اموات
مهما كنتم بالحياه متمسكين هتسيبوها مهما هتمرّ السنين
فيها ايه نبكى عليه كنا طين وهنبقى طين
يعنى مخلوق من تراب تانى ورجعت لترابى
شاهده على كل العذاب كل صفحه من كتابى
اكتبوا على قبرى صابر م البدايه للنهايه
خلوا زوّار المقابر يعرفوا اصل الحكايه
اكتبوا ما فرحش يوم شمس غايبه والنجوم
النهار والليل ضلام أوفى اصحابه الآلام
كل حلمه كان يغمض إنه يعرف يوم ينام
سمعت عن حاجه اسمها فرحه وما عيشتهاش

تتزوق الدنيا وتلبس الطرحه وماشفتهاش
انا اللي دَخَلت في رحابها وسايبانى وسايبها
انا اللي دَخَلت من بابها وخارج تانى من بابها
ومين باقى من الأحباب شيوخ ماتوا وماتوا شباب
لا دنييتكم بتقبل لوم ولا تسمع لحد عتاب
من باب الصابرين هدخل منا كنت صابر
عوض صبر السنين رب الوجود جابر
بشوف نعشى سفينة نوح وبتنجيني م الطوفان
واشوف نفسى جسد بلا روح وروحي ف جنة الرحمن
جيت الدنيا ف يوم عريان وخارج زى ما جيت عريان
لا عيالى واخدهم ولا مالى خدت الصالح من اعمالى
هستناكوا ف جنة ربي هستناكوا يا كل حبايبي
أدّوا فروضكم أوفوا عهودكم عيشوا الأبيض م الألوان
الإنسان حضن الإنسان تشبع ليه وتسبيه جعان
زى ما جيت الدنيا هترجع وتقابل عدل الديان
اوعى تدوس على قلب وتطلع أو تشرب مية عطشان

تعالى نحسبها

تعالى نحسبها نقرأها نكتبها

الحب يسعد قلوب واللا يعذبها

ايوا تعبنا بس قلوبنا حفظوا عهدنا

واتأكدنا ان هوانا اللى بيسعدنا

وان الحب ما بيننا كبير هوا شموعنا وفرحة عيدنا

انا آدم ومنى الضلع متاخذ

لقيت الضلع بوجودك كملت ودمنا واحد

تبقى بعيدة وابقا بعيد ارجعك وامد الايد

وكأن مبعدناش سنين نفس اللقا نفس الحنين

وقلوبنا تجرى جوه بعض تستخبي

ما انا وانتى كنا اول اتنين عاشقين

وكأننا فى الحب اول كلمه كانت

وكأن اول نظره كانت بين عينين

وكأن اول كلمه نطقها الشفايف

وكأن اول لمسها كانت بين ايدين

اتنين فى حضن الموجه خايفه ف بعد خايف
وف لحظه عرفوا السكه شافوا الضفتين
كان قبلنا الحب فين ولا كتبوا عنه كلمتين
زرعتنا طرحت جوانا واتعلموا الشُعرا هوانا
وبقيننا نسمع فيه اشعار بقا ارضنا وضى سمانا
نفس احتياج راسك لكتفى م البرد بين احضانى تدفى
اول غرام كان اتولد بين نبض قلب وقلب
بين بنت حلوه وبين ولد وسميناه الحب
ارواحنا دابت م الحنين ومكنش عشاق موجودين
كان لسه مجنون ليلى عاقل ولا كات بهيه وكان ياسين
انتى حلم وجود وروح عطر بالاشواق يفوح
انتى نبض صحّا قلبى والدوا لكل الجروح
بينى وبينك رحلة عمر اختارناها مش بالأمر
انا فارس اجمل احلامك وانتى دُعايا ف ليلة قدر

انسحاب

ايوه سميه انسحاب او اعاده للحساب
زى ما ف يوم انسحبتى اتنسى اسمك وداب
انتى مين مبقتش فاكر اصلى قطعت الدفاتر
ايوه بخرج من حياتك وبهدوء منغير عتاب
متقوليش ليه اتكتب متقوليش مين السبب
لسه بيدور السؤال بس مش محتاج جواب
كنت ساكن فوق جزيره وحدى ومعايا الاميره
حضر بينور حياتنا كات غصون الورد بيتنا
وف كلامنا وف سكوتنا ما لنا غير الحب سيره
كانت الشمس اما تطلع من دفا احساسنا ترجع
والطيور كانت عشاننا تلغى صوتها ولينا تسمع
والنجوم كات بتناديلنا هات حبيب القلب واطلع

فجأه هجرتني الطيور عشت نار من بعد نور

لما ع النسيان قدرتي لما سبتيني وهجرتي

يومها فجأه لقيتني وحدي

زرعي صحرا وارضي بور

بعد ما فيوم اختفيتني سبتني حضني سبتني بيتي

الليلا دي ليه افكرتي تاني للأحلام رجعتي

الدموع مبقتش تنفع ياما كنت عشانها برجع

اتشطب من قلبي اسمك تبت عن روحك وجسمك

ايوه خلاني العذاب صفحه بيضا من كتاب

رجعت الشمس لحياتي لما نورك عنى غاب

ايوه سميه انسحاب ايوه سميه انسحاب

اوراق

اوراق اوراق كل الحياه اوراق

ورقة ميلاد ورقة فناء ورقة جواز ورقة طلاق

ورقه بتزرع فينا الفرحة ورقه بينزف بيها الجرح

بورقه الشمس تطلع ونبدأ حلمنا

وورقه كلامها يوجع وينهى عمرنا

ورقه بلون الورود او حيره ونار بتحرق

يضحك لنا الوجود او فى الاحزان بنغرق

آخر جواب منك انا كنت بستناه

لو كلمتين عنك ييجى الجواب واقرأه

كنت سايبنى وغايب عنى إكتب ورقه عليك طمنى

يمكن يبعد عنى الخوف يمكن افرح يمكن اغنى

ايوه جوابك نص الشوف لكن عن لمسك ما هيغنى

اكتب فيها انك مشتاق او مش قادر ع الاشواق

ايوه بورقه كنت حلالى ودفيت بين احضانى ليالى

عشت معاك الحب بحب دقة قلب بدقة قلب

دى اخترتها يجى جواب فيه ورقه باعتها

ورقه تطلق فيها حبيبتك طلقة رحمه على قصتها

ومفكرتش لحظه ساعتها ان ورقتك هتموتها

يعنى تمن الحب ورقه يعنى بعد القرب فُرقه

قولت شوية دموع وهينتهى الموضوع

ونسيت الذكريات فى طريق مفيهوش رجوع

حتى مقولتش ايه اسبابك ورده ونشفت جوه كتابك

اديتك قد ما اقدر من حب ومن وفاء

ولا عمرى كنت افكر لحظه ف ورقه طلاق

بندم على كل مره يا حبيبى قولتها

وسنين حلوه ومُرّه فى حضنك عيشتها

حتى مخدمتش رأى الاول ننهى حياتنا ولا نكمل

يعنى بقينا خلاص اغراب حلم الماضى ده كله سراب

يعنى تمر مرور الضيف المح طيفك ارد الباب

يبقى لقانا سحابة صيف والبس لما تشوفنى حجاب

مش بايديا مش بايديا

عمرى ما كنت ف لحظه غيبه

كنت بشك كثير فى خيانتك

لكن حبك غمى عينا

الاخلاص بقا اكبر عيبه ايوه هعيش فى الدنيا غريبه

مش هتلاقى زى حبيبته ولا ف الحب ولا الحنيه

بَحْذَرِكْ

ماتسيبيش العند بينّا يهدّنا

ماتسيبيش الحزن يسكن دمنّا

ماتسيبيش الحلم يهرب منّا

واعذرينى كنت دايماً بعذرِكْ

بَحْذَرِكْ خايف عليكى

هتضيعى الحلم بايديكى

ع الحنان متعوده مين غيرى هيجبك كده

وهيكتبك وهيرسمك وهيفهمك ويحس بيكى

من حقى اغضب واغير واخذك م الكون واطير

احساس خلاكى ملكه وخالنى الامير

حُبك مش حُب عادى حُبك عمرى وبلادى

مولود وف يوم ميلادى حبك مولود كبير

بيزيد احساسى بيكى وجلدى بيداريكى

من ای عیون تشوفك او صوت ینده علیکی

بغیر علیکی آه بغیر والغیره من حبی الکبیر

سامحینی انا دایماً بسامح وقاسیت کتیر ونسیت کتیر

بغیر علیکی ما انتی کل ما لیا

یومی وبکره والسنین الجایه

ولیه الشوق ولیه البعد والхіره

وفرقت کبیر ما بین الشک والغیره

بحذرک قبل الندم قبل الدموع قبل الألم

مش کلمتین لحظه غضب هیضیعوا حب اتکتب

ویکونوا للحرمان سبب مش ای کلمه تغیرک

مش ای قلب یقول بحب ولا کل احساس یبقی حب

ولا ای حب یدفی قلب ولا ای حزن یسهرک بحذرک

فُتِحَ المَزَاد

فُتِحَ المَزَاد والمَال بقَا تَمَن العِبَاد

وَاتَغَيَّرَ النَّاسُ وَالزَّمَنُ بقَا كُلِّ وَاحِدٍ لَهُ تَمَن

عَارِفٌ إِنَّ الْعَمْرَ قَصِيرٌ وَعِشَانُ كَدِّهِ عَمْرِي مَا هَتَغَيَّرَ

مَشْ هَقْدَرُ اخْدَعْ وَلَا اخُونُ هَحْفَظْ كُلِّ عَهْدِي وَاصُونُ

طَبَعَ وَجِيتِ الدُّنْيَا عَلَيْهِ بَسْ طَبَاعِ النَّاسِ بِتَحْيِيرِ

جِيتِ الدُّنْيَا بِقَلْبٍ كَبِيرٍ عَمْرُهُ فَيَوْمٌ مَا هَيِّبَقَا صَغِيرِ

هَفْضُلٌ دَائِمًا أَحِبْ وَاسَامِحْ شَايِفْ بَكْرَهُ وَنَاسِيْ امْبَارِحْ

رَاضِيْ بِحَالِيْ وَلَا عَلَيَّ بِأَلِيْ مَهْمَا كَلَامُ النَّاسِ كَانَ جَارِحْ

وَاطْلُبْ مِنْ رَبِّيْ يَقْوِينِيْ فِي زَمَانِيْ أَلِيْ مَالِهَشْ مَلَامِحْ

أَيُّوَا الْحَمْلِ عَلَيَا تَقِيلُ يَا مَا تَعَبْتُ مِنَ التَّفَكِيرِ

دَائِمًا صَادِقٌ دَائِمًا وَاضِحٌ طَوَّلَ عَمْرِيْ مَالِيْشْ فِي التَّمَثِيلِ

بِزَرْعٍ لِلْعِشَاقِ بَسْتَانُ أَزْهَارٍ مِنْ كُلِّ الْأَلْوَانِ

لَا دَمُوعَ فِيهِ وَلَا فِيهِ حَرَمَانُ مَلِيَّانُ حُبِّ وَشَمْعُهُ مَنْوَرٌ

يَا لَلَا نَخْلِي الْقَلْبَ بِرَاحِ دُنْيَا يَكُونُ عَنَوَانُهَا سَمَاحُ

تَسْكُنُ فِيهِ بَسْ الْإِفْرَاحُ مَشْ أَشْبَاحُ وَلَا جَنِّ مَصَوِّرُ

يَقْصُرُ عَمْرِيْ وَاللَّا يَطْوِلُ بِحَيَا حَيَاتِيْ عَرْضُ وَطَوَّلُ

وَاللِّيْ بِيَصْبِرُ يَا مَا يَنْوَلُ بِكْرَهُ الْحَلْمُ عَلَيْهِ هَيْدَوْرُ

بنتى الوحيدہ (خلود)

من يوم ميلادها وجنبها عايش سعيد
وكننت دائماً قبلها فى الكون وحيد
حبيت وجودها وحبها حبي الوحيد
وف قلبى يجرى حبها وف دمي شريان او وريد
احلى كلمه سمعتها كلمة يابابا
بلقا نفسى فى ضلها ساكن سحابه
ما بقتش اشوف ايامى غير بس بعينيها
وعشان اشوف احلامى لازم تبقا فيها
تسلمى وتسلم عيونك كل لحظه من سنينك
انتى بنتى واللا امى واللا حب وداب فى دمي
ابتسامتك هى حلمى وبسعادتك بانسى همى
زهرة ربيع عمرى اللى فات وشمس ايامى الجديده

بنّتی الوحیده صبحت مریضه ومن یومین کانت سعیده

ولا کنت اصدق یوم تكون ضحکتها آه

واسمعها اغرق والقا عمری ف منتهاه

من صغرها بحب طيبة قلبها

وزی ما بتحتاجلی انا باحتاج لها

یاریت یشیل قلبی الالم واشیل وجعها عنّها

یارب اشفیها.....یارب احمیها

علی اد حبی لها.....یارب خلیها

البوم ذكريات

فتحت البوم ذكريات من شوقى للعمر اللى فات
لقيتني بفرح فيه ساعات وكنت بحزن فيه ساعات
وصور قلوب سكنت قلوبنا كان الحبيب وفلحظه مات
وشفت صورتك فجأه افكرتك وانا كنت امتى نسيت
دايماً معايا صوتك وسيرتك عايش عشان حبيت
ليه بنحيا وليه نموت نبني وتهدي البيوت
نصنع الأفراح وليك بنهديها تدي روحنا جراح وتسيينا نداويها
بتفرق الاحباب اطفال شيوخ وشباب
ليه ياموت بتبدل الضحكه بدموع
تكتب علينا نفترق تكتب قلوبنا تتحرق
والعمر منا يتسرق وبتطفى فى قلوبنا الشموع
روحتي فين وسبتيني لوحدى لمين
روحتي فين وسبتى القلب وحده حزين
وكنتي معايا فى منامى وكنت معاكى فى منامك
وخذتى معاكى احلامى وسبتى معايا احلامك

ولا كنت اصدق ان بإيديا فى يوم هغمض للحبيبه عينين
مش حلفتى تكونى جنبى للنهايه مش حلفتى تكملى الأيام معايا
مش حكاية حبا اجمل حكايه رحتى فين
ياما قلتى هتبقى جنبى باقى عمرى
ايوه كنتى نبض قلبى وضى فجرى
هقدر انسى ازاي واعيش بعدك حياتى
كنتى عمرى الجاى واجمل ذكرياتى
ليه ياموت ليه ياموت بدلت امانينا واغانينا بسكوت
حبيبتي ماتت وشيلتها بإيديا سابت لقلبي النار والدمع لعينيا
كانت انا كانت وتينى سكنت هنا فى كل شرايينى
كانت هنايا كانت دوايا كانت هوايا واكسجينى
ليه خدتها وعارف انى عشقتها
وليه ياموت تاخدها هيا وما خدتنيش من قبلها
وانت شايك وحدتى وانت سامع صرختى
وبأعلى صوت ليه ياموت ليه ياموت

مش هتغيب الشمس

اخترتك من بين الكون

اجمل قلب وروح وعيون

واما هويتك فجاء لقيتك

كل دقيقه بشكل ولون

انا مش هبكي عليكى سنين

ولا ايامى هعيشها حزين

مش هشتاقلك ولا هندهلك

هنسى هواكى يدوب فى يومين

اللى يخون العهد ويبعد يبقا خساره الدمع عليه

واللى بيخلف كل ما يوعد يبنى يهد قلوب بايديه

مش هفرح لو قالوا رجعتى هقدر ابيعك زى ما بعثى

مش هسهر ولا اعد نجوم ولا هندم ع الماضى ف يوم

لا هسلم لعيون تانيين ولا هرجع دنيا العاشقين

اشمعنى دلوقتى حنيتى ورجعتى

قلبك صبح عطشان لقلب كله حنان

راسك على كتفى غمضتى وارتاحتى

مفروض اقول انتى انا والفرحه والنشوى

واقول حياتى ف بعدنا لاتفيد ولا تسوى

مفروض صوابعى تفوت على شعرك

اهمس واقول يا دنيتى امرك

اعلن لكل الناس رجعت حبيبتى خلاص

لا دموع تبات ع الخد ولا هيواسينى حد

وادعى فى ليل البعد ليا يطول عمرك

لكن دا كله كان يمكن اعيشه زمان

قبل الخداع والضياح والهجر والحرمان

ما تحاوليش تبانى انك غير البشر

وما تقوليش عشانى قلبك يوم انكسر

مش هتغيب الشمس عشاننا ولا هينادى علينا زماننا

احنا اتنين زى العاشقين نهوى وننسى فى غمضة عين

دقة قلب ولمس ايدين وطريق واحد يبقا اتنين

لو نهجر دنيا العاشقين اى اتنين هيعيشوا مكاننا

مش هتغيب الشمس

مش هتغيب الشمس عشاننا

قاعة فرح

كان فراقنا مستحيل واتفقتا ع الرحيل
ابتدت سكة عذاب وانتهى الحلم الجميل
كل واحد خدّ معاه جرح وشوية دموع
الف دمعه والـف آه وقلب يحلم بالرجوع
ذكريات جنة هواه وباقي دخان الشموع
كُنت شريانى ووريدى عهد بين إيدك وإيدى
كُنت بسمه ع الشفايف كُنت فجرى كُنت عيدى
ايوا بيننا الف وعد نسكن الايام فى بعض
عشت معاك الحلم حقيقه وحقيقه اجمل م الأحلام
كُنت بشوف البُعد خطيئه وغيابك عن عيني حرام
كُنت بيك مطمئنه وبغرامك مؤمنه
فرح الدنيا يسيب الدنيا وييجى يسكن عشنا
الحياه كانت هواك ضحكت الايام معاك
كنت بحلم وانت تحلم حلم واحد حلمنا
كل حاجه اتنين فى واحد حتى دقة قلبنا
قالوا فقير وبشوفك دايمًا اغنى الناس

قلب كبير مليان بمشاعر وبإحساس
وعشان ما سحر عينيا سبحان من وهب
الشبكة تملأ ايديا لاتنين بالذهب
مارسوا عليك وعليها ضغوط مش حاسين اننا بنموت
ولا سمعونا واحنا بنصرخ مليون صرخه منغير صوت
ضيعونى وضيعوك غربونى وغربوك
انت غصن وكنت ورده واللى باقى منى شوك
لا ادونى فرصه اودعك ولا حتى اشوفك واسمعك
احكيلك وجعى وحرمانى وتحكى ع اللى بيوجعك
ابدأوا ياللا المزاد قلبى اعلن الحداد
إحجزوا قاعة فرح جهزوا فستان فرح
مش بيفرق مين هيدخل دنيتى ويصاحبنى كل خطوه ف سكتى
مين معاه اكرت يشيل يبقى فى عينيكم جميل
كل حاجه اهتموا بيها الا قلبى كل حاجه اعترفوا بيها الا حبى
هيبعتوا لمين الدعاوى ويشغلوا ايه م الغناوى
ابعدونى هتاخدوا جسمى اما روحى ملك ليه
مهما كان البعد رسمى هفضل اسكن نور عينيه
كل حاجه علينا شاهده واسألوا قمر الليالى
لسه ليه فى كتابى ورده بتناديه وتقول ياغالى
ارقصوا ودقوا الطبول الجواز منغير قبول

افرحوا الليلة فرّح دوسوا على قلب اتجرح
الدقيقه تفوت سنه كله فرحان إلا انا
كل وقت وله اداان والزمان غير الزمان
القلوب اتجّرت والفلوس عملت جنان
شباب بيتألموا يا اهل البنات ارحموا
ادوها للى تحبه واللى يحبها
واللى بنبتة خير هيزرع ارضها
يا اهل البنات خففوا ولو بآيه اكتفوا
والتزموا لو تعرفوا بالسنة والقرآن

بتعتبي!!

من بعد ما دفنت الهوا راجعه تقوليلي ايه
مانفesh ميت مليون دوا سبلت بغيايك عينيه
مبقتش تخذعني الدموع مبقتش قادر ع الرجوع
لا انا يوم خلفت الوعد ولا كان بايدي البعد
انتى اللى ضيعتى الهوى وانتى اللى راجعه تعتبي
بتعتبي مبقاش ما بينا عتاب وبتحسبى لسه اسمنا أحباب
اسفه اكتبى ولو مليتى كتاب
لا هقدر اسمعك سؤال ولا منى يرجعك جواب
دلوقتى جايه تدارى بين احضانى خوفك
تنزل دموعى وتمسحى دمعى بكفوفك
مبقتش اصدق اى كلمه من كلامك
مبقتش اصدق اى حرف من حروفك
مبقتش محتاج افهمك ولا اكلمك ولا حتى اشوفك
كنتى منى ليا تشكى كنتى فرّحى كنتى ضحكى
كنت احزن قبل ما احزن كنت اشوف عينك بتبكي

وسوس ما بينا شيطان نساكى ايه بينا
وقدرتى ع النسيان ونزلنا م الجنه
صدقنى كلمة ناس مجربوش عشقنا
لا جربوا الاحساس ولا حلموا يوم حلمنا
قلبك عليه حراس واسوار على حبنا
رجعالى ليه دلوقت الوقت غير الوقت
كل اللى بينا ناسيه مبقيتش افكر فيه
حتى دفا حضنك نسيت جمال لياليه
لا دقت طعم الهوى ولا يوم هويت وعشقت
مش هسمعك كلمه مهما تقولى كلام
عمر الذكرى الحلوه ما ترجع ايام
مبقاش يفرق عندى كلامك صادقه واللا بتكدى
بتعتبى!!

غريب يا حلم

غريب يا حلم بشوفك وردى ومنور

لكن فى العلم تتلاشى وتتبخر

بتتحقلى فى منامى ولما اصحى

لا شفتك يوم بتتحقق ولا شفتك بتتفسر

عشانك بدرى اجرى انام خلاص مبقتش يوم اسهر

واشوفك جنبى فى الاحلام حبيب لمشاعرى بيقدّر

وييسمّنى احلى كلام لا افوق من سحره ولا اسكر

بعيش دايماً فى احلامى واموت لما الشروق يظهر

كما الخفافيش فى ايامى اخاف لما السما تنور

بقيت اعشق سكون الليل وادعى الفجر يتأخر

انا بحلم ليلا تى بيك لا مش بيك

بواحد تانى يشبهلك

بنفس عينيك ولمس ايديك

ولهُ صوتك ولهُ شكك

ببعشق كل شئ فيا من شعري لرجليا

حناني صوتي وعينيا وتسريحتي وفستاني

كلامه كله حنيه وكل طباعه عجباني

ودايماً ايده في ايديا ودمه جوا شرياني

بحبك ايوه ما انكرشي وما اتمناش بعيد تمشي

لكن احساسى بيك فى الحلم بيفرق ليه ما بعرفشى

ياليل الورد وصباحه وقلبي انت مفتاحه

بشوفك بحر حنيه ونسمة صيف معديه

واجمل قلب عاش للحب بيهدى القلب افراحه

وكلمة بعد اسمعها يموت القلب بجراحه

معايا فكل ايامى لكن فى الحلم بشتاقلك

حقيقه وعائشه قدامى لكن فى منامى بحتاجلك

انا عايزاك لكن بتمنى تتغير اعيش لهواك واتمنى معاك اسهر

بالمفيد المختصر اعمل ايه حبك قدر

انت فى الاحلام ملاك وفى الحقيقه طباع بشر

شهيد الأمنيات

بعد السنين هجرتى حضنى

وسمحتى للأمواج تاخذنى

سبتىلى فى الاحلام عيونك

وسبتى صوتك جواً ودنى

يعنى مقدرتيش للحظه تفكرى

مين هيسهر ليكى ولمين تسهرى

مين فى ليل البرد هيكون الدفا

قلبه بستان ورد اخلاص أو وفا

حُبنا مظهرش فجأه حُبنا مش صُدفه لأه

من سنين فينا اتولد عشق بين بنت وولد

ياما كنتى بتحلفيلى انه هيعيش للأبد

غَيِّرت فيكى السنين مَوَّتت فيكى الحنين

نَسْتَك لمسة ايدينا لما كنا صغيرين

نَسْتَك دَمعة عَيْنينا لو نبات متغربين

انهارده نسيته صورتى رافضه حتى تيجى سيرتى

انهارده نسيته حتى ابقا مين

هقبل فراقك من سكات وكأن واحد فينا مات

ياخسارة العمر اللى فات حب الدقايق والساعات

النبض كان فى القلب واحد ما احنا اتولدنا بقلب واحد

و هنفصل هيكون لواحد والتانى تاخده الدوامات

كنا الحبيبه والحبيب الجرح كنّا والطبيب

مكتوب نسلم للنصيب وغرامنا يصبح ذكريات

عشقنا بعض ومن سنين وفراقنا مكتوب ع الجبين

وحلفنا الف وميت يمين منسيبش بعض ولو ساعات

وسكنّا جنبه وسط نار م العتمه طلّعنا النهار

واما الزمن ع الحب جار حزن السنين فى عينيا بات

هديكى قلبى تعيش بيه هتلاقى نفسك ساكنه فيه

اما انا بعد الفراق هموت شهيد الامنيات

مبقتش خايف م اللي جيّ

مبقاش خلاص في عيوني ضيّ

ان كنت ميّت واللا حيّ سلام على عمري اللي فات

هقبل فراقك من سكات وكأن واحد فينا مات

تمثال

حبيبى مالوش فى الاحساس

بيقضى الايام وخلص

انا حبيته لما لقيته قلب حنين غير الناس

اديله بايدى ورده ياخدها وايده بارده

واستنى منه كلمه يسيب احاسيسى شاره

اقوله عينيك دى عمرى ونور ايامى انت

يقول عارف ونظرى سته على سته

ولا يفهم من كل كلامى غير بس ازيك فى سلامى

ولا قاللى مره انتى غرامى مبقتش معاه اتحمل ظلم

مع انه بيسكن احلامى ضيعلى العمر ومات الحلم

وان قولتله حلو القمر وف نوره يحلو السهر

يقولى عارف انه نور لکنه من رمل وصخور

عارفاه بيحبني طيبته بتحكيلى عنه

لكن بيهمنى اسمع لو كلمه منه

بيقول ان المشاعر مش محتاجه لكلام

مطلبتش يبقى شاعر لو كلمه والسلام

لو اغير شكل شعري يقول الله جميل

كلمه تجبر بخاطري مش بطلب مستحيل

يتكلم عن عيوني ويقول اجمل عيون

عذابي ينسيهونى وتعبي معاه يهون

بيقول أحلى الكلام ع الشات

ومعايا ليه مدمن سكات

وفى ميعاد الرجوع يتأخر وابقى راضيه

واستناه بالشموع وورود وموسيقى هاديه

وهبدأ فى الكلام مكان مايكون ينام

واقضى الليله وحدى والله عليه حرام

تمثال أبكم وأصم مش فاهم حافظ صم

لا بيعرف معنى مشاعر ولاحب يدوب فى الدم

جحد

مش مستحيل وف يدنا نحقق الحلم الجميل
لما نزرع فى ابنا وف بنتنا رد الجميل
شجره وعاشوا ف ضلها فصل الربيع
فصل الخريف من عمرها ازاي تضيع
لازم يكونوا ضلها والرحمه بعد ربها
دى مش خيال شاعر حدوته حقيقه
هزت فيا المشاعر منا شفتها بعينه
بتعلموا ببنت وولد يكونوا يوم ضهر وسند
بالعمر لو طال الزمان يكونوا عكاز او وتد
كان ياما كان كانت زمان
وانا طفل كنت بشوفها اجمل م الجمال
والكل قال اروع مثال لخفة الروح والدلال
الكل كان يسمع لها يحلم بنظره منها
وبيستظل بظلها ويطلب الاموال
اتجوزت جابت تمنيه م العيال
الاب مات وحرمت كل الرجال
رفضت جواز عاشت لهم ولفرضها

ربت وتعبت وافتديتهم بالحياه وبنفسها
كانت لهم معنى الحنان بتصد امواج الزمان
لبردهم كانت دفا ولحرهم كانت نسيم
وداع يا أيام الوفا انسان بقى شيطان رجيم
بعد ما كانت حضن الكل احتاجت ورفضها الكل
واللى كانت تدعى يطول عمرهم النهارده مش بيفرق عُمرها
هتعيشوا نارها وذُلها لو يوم كبرتوا زيها
وكما تدين دايمًا تدان هتشرّبوا مُر الزمان
كان ياما كان كانت قلوب من لحم ودم
كنا زمان بنبوس تراب رجلين الأم
عدى الزمان صبحت قلوبنا عُمى وصُم
الخير فى مين بعد اللى ضحت عُمرها
وبنستهيّن والجنه تحت رجلها
ورجعت تانى شوفتها عاشت لأرذل عمرها
موميا ونايمه ف فرشها م الجلد باين عضمها
آه م الألم آه م الوجع آه م الليالى وغدرها
بتموت وآخر امنياتها وحلمها
كلمة حنان من ابنها او بنتها
هتروح تقابل ربها تشكى الدموع على خدّها
وتطالبه تاخذ حقّها م اللى شالتهم بطنها

ورده بلاستيك

اللى حبك مش أنا واللى عاش يترجى قلبك مش أنا

واللى حلمه كل حلمه يبقى جنبك مش أنا

واللى صابر ع الفراق ليئه ونهاره اشتياق

اللى عاش ليكى الحياه كل احلامه ومناه

واما أسمع قلبى يبكى هوا كان يسمع غناه

واللى شاف انك دواه وانتى جرحه وانتى آه

واللى مستعذب اساه

حد غيرى مش أنا

هوا واحد جوا منى عاش فى حلمك

غصب عنى

كل همّه تكونى جنبه

قاسيه واللا حنيه

اللى طال بيكى السحاب

رغم ظلمك والغياب

واللى مهما شاف عذاب

شاف نجومه ملونه

اللى يسهر كل يوم يبكى ويعد النجوم

يطوى قلبه ع الهموم بس تبقى معاه هنا

تاه فى حرفين ع الشجر

عاش امانك والخطر
كان فى عز منامه يصحى يحكى عنك للقمر
قلبه سماكى الحبيبى من لاشئ
كان بيدى بكل طيبه كل شئ
كان فى ضى عينيكى يسرح
مهما كان شوكتك بيخرج
ميت سؤال منغير جواب
الف حدوته ف كتاب
فرحه دويها العذاب
قلب عطشان شاف سراب
قلبه شط ترسى عنده بالهداوه
وانتى موجه بتضرب الشط بقساوه
اعلن العصيان عليا حد تانى مش أنا
سلمك قلبى وعينيا ذنب والغفران منى
سبنى واخرج من حياتى
خد معاك صوتى وسكاتى
لما الحب بيفضل وردى
بيكون مبنى على الاخلاص
زى ما تاخذ زى ماتدى
مش بقلوب تاخذ وخلاص

اخرج من جَوَايا اتعذبت كفايه
هقدر ابيع الحب وابيعك واكتب لنا نهايه
الى حَبِّكَ حد تانى داب فى الحان الاغانى
يوم ماحَبِّكَ عاش لِحُبِّكَ
عُمره يوم ما عاش عشانى
كنتى حنينى وأملى ويأسى
فرقتينى كمان عن نفسى
لَمَّا بقيت فى مرايتى بشوفنى
واحد تانى مش بعرفنى
يمكن غلطة عمرى معاكى انى عشقتك
ومن الدنيا اخترت هواكى ما انا صدقتك
ورده و ليها شكل ولون
لا عبير فيها ولا مضمون
بعد ما عشت الحب وعشتك
فجأه لقيتك ورده بلاستيك
مش هكون فى ايديكى لعبه
مش هكون سطر ف كتاب
مش هصدق تانى كدبه
بيها يفتح قلبى باب

متردده

احلف كدا انك هويتنى بجد

والحب دا ساكن سماك والارض

واحنا سوا هنعيش فى بستان ورد

وانى الدوا وانى السؤال والرد

ومش هتنسى يوم هوايا تكتب ايديك كلمة نهايه

يبقى الندم بطل الحكايه والنسمه تتحول لرعد

انا عارفه زمن الحب راح والكلمه معناها الجراح

وف لحظه تفتح كل باب على سكة النار والعذاب

احزان وشوق هجر وغياب وتسبب وجع يمحي الصباح

مع انى حاسه بصدق فيك وبحب حنيّة عينيك

لكنى خايفه لأننى عارفه حكايات كتير واسوأ مصير

لعشق كان بين قيس وليلى وحب قالوا عليه كبير

.....

متردده. متردده. مين غيرى هيحبك كدا

من يوم ماشفتك قلبى بيحس برضا

متأكد انك امنياتى وانتى كمان متأكده

وبقيت احب سنين حياتى علشان عشقت الحب دا

سيبيلى ايدك فى حضن ايدى انا قلبى طير وانتى الفضا

ادبنى فرصه وابقى بعديها احكمى

ادبنى فرصه ساكته ليه اتكلمى

هتضيعى منى وتضيعينى وتضيعى الاحلام كدا. متردده متردده

عطشانه وخايفه من الميه محتاجه ورافضه الحنيه

لو قلبك آمن يوم بيا هتعيشى ف قلبى وف عينيه

احلف بأحلامى اللى بيكى حلمتها

احلف بأيامى اللى ليكى عشتها

لاقبل منك دقت طعم الابتسامه

ولا فرحه واحده قبل منك شفتها

مش زيهم ولا كنت واحد منهم

ياحبيبتي حبيتك بجد ولا حس يوم احساسى حد

ليه تظلمينى وتضيع سنينى وتاخدى قلبى بذنبهم

اسألى الليل والسهر مين صاحبنى ع القمر

كنت بترجاه ليلا تى يجيبلنى عنك لو خبر

الحب ايمانى دايب فى وجدانى

واحلف بأغلى عيون لاحفظ عهدى واصون

وبكل دقة قلب وبكل لمسة حب

هتدوم سعادة القرب لا انساكى يوم ولا اخون

ماتضيّعيش حلم ابتدى متردده متردده

ساعة جدّى

ساعة قديمه كنت واخدها زمان من جدّى
اصلى وقيمه كل ما فيها ذهب ما يصدّى
عقاربها سليمه يوم بتمد ويوم بتهدى
ياما عن الجامعه اتأخرت كان دايماً بسبب تأخيرها
صليت قبل ميعاد الفرض مهما تقدم برضه شايلها
ما هى من ريحة اغلى الناس مش ساعة توقيت وخلص
قولت البسها واروح اقابلها عن حُبى واشواقى احكيلها
كان الشرط فى وقت هتمشى قولت الساعه هتأخرها
فاهمه الساعه ما بتأخرش وهتأخر ولا تعرفش
يعنى الوقت يطول وياها وهرتب اشعارى وادور
وهعيش أحلى ساعاتى معاها هعرف ألم كلامى وافكر
فجأه لقيتها مسكت ايدى قالت كام الساعه يا سيدى
انا مطمّن منا متأمن بتأخر وبقالها يومين
قولت شوفيها يا نور العين لسه على ميعادك ساعتين
شافت ساعتى فجأه انتظرت منا من بختى الساعه اتظبطت

بعد ما كانت شاربه بتسكر مبقتش تقدم وتأخر
مهما تضيع مواعيد وتعدّي مهما تمد ومهما تهدّي
لا هسيبها يوم ولا اغيرها يمكن اضيف ليها واطورها
لو اغيرها أو اجيب غيرها يبقى مصيري ايه ومصيرها
مش هنافق مش هجامل
مش هشوف أيامي عتمه واقبل اكتب عن مشاعل
مش هكون في ايدكوا كلمه مش هقول البغل حامل
ارض بور وتقولوا حكمه واقبل اكتب عن سنابل
مش هقول جديدكوا نعمه وانسي اجدادنا الأوائل
أنا بتوضي بتراب بلدي مبفكرش آخذ وانا بدّي
واللي مصلحُه ف مد ايدنا يُحكمنّا ويتحكم فينا
وعشان يفضل خيره علينا حرق الزرع وبور أرضي
وان سألوني هقول بتحدّي ما استغناش عن ساعة جدّي

حواديت الغرام

كل حواديت الغرام بتبتدى بأحلى الكلام

مَرّه وعد مَرّه ورد مَرّه فرحه وابتسام

بتبتدى بلمسة ايدين وشوق فى نظرات العينين

وليل يعدى احلامه وردى حلم ف حقيقه او منام

..... كل حواديت الغرام

يتعود اتنين ع السهر يتعلموا عشق القمر

كنت الغريق وعينيكي مرسى كنتى الطريق لابتوه ولا انسى

واتاريها قصه من الف قصه بتنتهى بحسره وآلام

.....كل حواديت الغرام

ما عرفتكيش ما فهمتكيش وقولت فى رحابك هعيش

موتى الحب باهمالك ومكانش بيخطر على بالك

حسيتى ف لحظه انه ف ايدك اهو سابك زى مايوم جالك

احنا فوتنا الحب واللا الحب فاتنا

واللا تاه القلب فى محطة حياتنا

اتمحي كل الكلام حتى احساس السلام

كل تفاصيل الغرام من اجنحة ذكرياتنا

انتهى كل شيء بيننا انتهى كل كلمه قولتيها الى وكل كلمه قولتها

كل شمعته كل دمعته كل ليله وانتى جنبى سهرتها

كنت حلمك واللا كنت لوحدى بحلم

جوا قلبك او كلام الله اعلم

مخلوقه منغير قلب ماتعرفيش الحب

من ذنبى قولت نجاه واتاريكى اكبر ذنب

ولقلبي قولت حياه وقتلتى اطيب قلب

مش هسهر تانى استناكى ولا فى الأحلام هبقى معاكى

وكأنى سحابه فى سماكى أوشمعه وصفيت فى مساكى

م الصعب انسى لكننى هنسى مبقاش يفيد حتى الملام

واتاريها قصه من الف قصه

.....من حواديت الغرام

بَعْتَرَف

أنا بَعْتَرَف في السن بكبر
العود نشِف لكن بفكّر
من بعد الوان الربيع
العُمر راح من لونه لخضر
رغم عذابى ورغم أسايا
هكشِف سر سنين جَوّايا
شنطه كبيره وفيها دوايا
وورده وسط كتاب ورقه اصفر
صوره قديمه أبيض واسود
بس حبيبتي جمالها منور
عائش بيها وعائش ليها
مُرّ دوايا تخليه سُكر
كل يوم م العمر أصحى أودعه
ولا أى يوم بيمُر هقدر ارجّعه
كُنت زمان إن جانى صداع
لازم أعرف جانى منين
لو من إيدى دبوس ضاع
كُنت بشوفه بطرفه عين
لما كبرت بعيش أوجاع
وافرح لو تنسانى يومين
قطره لعينى لجل تنور

عندى الضغط وعندى السكر
بدهن رُكبي تملئ بمرهم
حاسس إن الصدر مخرم
واما بَحْج بيتهيألى
إنى بصوم رمضان فى محرم
اصحابى حُقنى وبرشامى
واتلغثم دايماً فى كلامى
واتلخبط فى أسامى ولادى
وساعات انسى إسم مدامى
وانسى كثير أغلب مواعيدى
وولادى بيقرولى بريدى
وافضل أدور ع اللى ف إيدى
أو حاجه بتكون قُدامى
لكن قلبى زى ما هوّا
على خطوتها يدُق بقوه
مُش محتاج بعيونى أشوفها
ولا امدلها الإيد لسلامى
قبل ما توصل عند الباب
برجع تانى ف ثانيه شباب
بحكى وصادق مُش كداب
حُبى الأول لستّه غرامى
وباخدها ومن غير جناحات
بنظير نوصل للنجمات

وسط سحابه نقضت ساعات
نَشْرِبُ حُبَّ لَحْدٍ مَا نَسْكُرُ
عُمْرَنَا فَاتٍ وَكَأَنَّهُ مَا فَاتٍ
على نجمايه ف حُضْنِي تَبَاتٍ
ويدور بينّا كلام وحاجات
لمس إيدينا ويمكن أكثر
أيوا الدنيا علينا بتقدّر
زى الساحر لما بيسحر
تاخذ م العُمر الألوان
الا الحلم بيفضل.... أخضر

شهادة تقدير

على كل اللي عملتيه شكراً

ع العمر اللي وهبتيه شكراً

شكراً على اخلاصك

على رقة احساسك

دايماً حافظه هوايا

وبقيت اهلك ناسك

اتحملتي بصبر عنادى

وما شوفتش منك غير خير

دايماً راضيه وقلبك راضى

شوفتى غرامى قدر ومصير

اجرحك وتداوى جرحى

وبدموعك تروى فرحى

شكراً يا شريكة أيامى شكراً

وانا صاحى وحتى ف احلامى شكراً

يا وطنى ومدينتى ياشطى وسفينتى

ياما معايا تعبتي

سكنى حبيبتي وزوجتي

كنتى لعمرى نسمة صيف

كنتى ربيع من بعد خريف

كنتى دفايا ف عز البرد
يطرح قبل أوانه الورد
دايماً تدى وتدى وتدى
اما انا باخد عمرى ما بدى
عشتى عشانى تداوى فى يأسى
وقت ما كنت ماليش غير نفسى
يمكن يغفر ليّا انى عرفت مقامك
واحتجت الحنيه فى سكوتك وكلامك
ياما شدتتى بعيد امواج
ورجعت لحضنك محتاج
ياما غفرتى وياما سامحتى
منغير لوم ولا حتى عتاب
واتحيرتى كثير من غيبتى
وارجع دايماً فاتحه الباب
ايوا بحبك وانا مش دارى
غيرك شوّش على افكارى
واتعودت اخذ ما اديش
وانتى مناكى معاكى اعيش
بدعى يارب ف كل ساعاتى
دايماً نورك يملئ حياتى

ما انتى صديقتى وانتى حبيبتى
وانتى عشيقتى وانتى مراتى
انا مش عارف اقولك ايه
دايماً فضلك ع اللى انا فيه
شكراً للى اديتتى كتير
وش السعد ووش الخير
وانا ع الأرض بتمشى معايا
وجناحى لو احب أطيّر
مهما أقول واتكلم مش هوفيكى كلام
انسانه بتتألم وتحلى الايام
ولا يوم قولتى الرزق قليل
سانده زمانى لما يميل
ايوه تعبتي معايا كتير
شوك الدنيا معاكى حرير
قلبي سمعك تانى راجعك
ومعايا شهادة تقدير

حُكم نهائى

خَلَّى باب الشوق موارب وقت شوقنا نَمُر فيه
مهما نتغَرَّب حبايب واللى بيننا هنشتهيهِ
قوللى بُعدك عنى هُذنه واستراحه للمحارب
الفتور هَدَد وجودنا بس هنكَمِّل حبايب
لا متحرَّقش القوارب سيب فى بحر الحب قارب
بعد ما تهجر بَرِّ هواك ترجع بيه على بَرِّك تانى
وهكون دائماً بستناك لا ف يوم هنسى ولا تنسانى
انا بشكياك مَنِّك لىك كل مافيا اشتاق لعينيك
لا الطوفان يقدر ياخدنا ولا الفراق لغرامنا غالب
سيبلى شمعة ضوء فى عتمه يوم تدل على الطريق
سيب فى وسط سكاتنا كلمه لو عِطشنا تبل ريق
ايوه تملّى بخاف من بُكره وانتَ بعيد عن عيني
خايفه هوانا يصبح ذكرى حُبك بيقوينى
دا اللى يحب مايعرف يكره حبك داب فى سنينى

حُكْمُ نِهَائِي؟ بِتَقُولُ بُعْدَكَ حُكْمُ نِهَائِي!!

حُكْمُ نِهَائِي وَاعْمَلْ اِيَهْ فِي عَذَابِ اشْوَقِي

حَتَّى لَوْ حَكَمَكَ نِهَائِي لَيَا حَقَّ اسْتَأْنَفَهْ

لَحْنُ حَبِي لَسَهْ بَاقِي لَسَهْ قَلْبِي بِيَعْرِفَهْ

يَمْكُنُ الْاَشْوَاقُ تَنْسِينَا الْخَصَامَ يَمْكُنُ اِبْدَاءً وَاللَّا تَبْدَأُ بِالسَّلَامِ

يَمْكُنُ اعْرِفْ وَانْتَ جَنْبِي تَانِي اَطْمَنْ وَانَامْ

لَوْ كَانَ بُعْدَكَ حُكْمُ نِهَائِي اَنَا مِنْ حَقِّي عَلَيْهِ اسْتَأْنَفْ

اَيُّوَا هِدَافِعْ عَنْ اَشْوَاقِي اَيُّوَا هَرُوحْ لَعْيُونُكَ وَاحْلَفْ

هَحْلَفْ بِدُمُوعٍ وَابْتِسَامَاتٍ وَاللِّي مَا بَيْنَا كَلَامٍ وَسُكَّاتٍ

يَا مَاهْ سَهْرُنَا نَنَاجِي قَمْرُنَا يَا مَاهْ رَسْمُنَا قُلُوبُ فِي شَجَرُنَا

يَا مَاهْ عَدِينَا نَجُومُ فِي سَهْرُنَا وَاتَعَذَّبْنَا كَثِيرَ وَاحْتَرْنَا

وَانَسَى فِ ثَانِيَهْ كُلِّ الدُّنْيَا لَمَّا لَيْلَاتِي فِ حُضْنِي تَبَاتِ

حَتَّى عَيْونُكَ شَاهِدَهْ عَلَيْكَ هَمْسُ شَفَافِيكَ لَمَسُ اَيْدِيكَ

ارْجِعْ رَجْعِي اِبْتِسَامَاتِي هَتَضِيْعٍ وَتَضِيْعِي حَيَاتِي

الحياه فى الوحده بارده حتى لو جرحك نصيبى

مهما ينزف جرحى هرضا سيبلنى نقطة دم واحده

تترسم على شكل وردة اهديها لك يا حبيبى

وشم بارز

راجعہ تانی تقویٰ آسفہ تعمل ایہ کلمہ آسف
کنت ضلک وانتی عارفہ کنت مخلص للأسف
م الخیانہ القلب یشفی؟؟؟؟ لا ما ینفعش الأسف
الحب اصبح صفقہ مش اکثر واللی یشیل اللی معاه اکثر
لا جراح قلوب نعمل لها خاطر ولا المشاعر یوم بتتقدّر
نسیتی حضنی ونبض احساسی مش ای حضن یدفی ویسهر
الفرق بین غدرك واخلاصی الفرق بین الملح والسكر
اللی یحب بجد ما یعرفش الخیانہ لا یوم یخون العهد ولا یخون الامانہ
حبیتیه ؟ سبتی قلبی وروحتی لیہ شفتی فارس حلم یاما حلمتی بیہ
قولی ایہ ما کنش عندی وقولتی عنده هتلاقیہ
راجعہ تدفی فی حضن قلبی ولما تدفی تقتلیہ
سبتی وسط السکۃ ایدی سبتی شریانی ووریدی
خدتی منی فرح عیدی وروحتی لعبہ بین ایدیہ
ماتخلعیش توب الخیانہ ما تمثلیش دور البریئہ
وتحاولی تخفی نجوم سمانا ماتزیفیش اصل الحقیقہ
ارجعی نفس الطریق مش هکون بعدک غریق
مش حکاوی حبی لیکی مش حکاوی
مش عشان ارضیکی هسمعک غناوی
لما عشتی البرد راجعہ لحضن دافی
واما مات الورد راجعہ لنبع صافی
لما شوفتی الفرق بیننا بین قساوته وبین حنانی

اشتھیتی غرام سنینا ولحلاوته راجعه تانی
عیشی نارك الفراق كان باختیارك
كنت دنيا بتسكنیها وف وريد القلب دارك
خلصت لیالینا كان حلم وصحینا قلبی البری تاه واتظلم
خلى الوداع منغیر وداع متزودیش فیّ الالم
هتقولی ایه بعد اللى ضاع هتصحی میّت م العدم
فی القلب مات كل اللى فات مبقاش بینبض غیر ندم
هتقولی ایه خلص الكلام وادینی عایش والسلام
هتنادی تانی ع الغرام والحزن فی القلب اتوشم
هترجعی وترجعی كل اللى بیننا هترجعی وترجعی فرحة سنینا
مات الشجر اللى رسمنا علیه زمان حرفین وقلب
غاب القمر ونسینا من كل اللى كان كلمة بحب
مش هتلاقى ف عمری مكانك واللا دموع تنزل علشانك
مهما دمع عینیکی یحلف بیننا شرح فی الازایز
الجراح دایما هتتلف والخیانه وشم بارز
امشى طریقك کملیه مبقتش صوتك بسمعه
لا انا لیّا ماضی بشتھیه ولا عندی وقت اضیعه

غلطه

بيطلب منى نتقابل ويترجى ويتحایل
ومع انى بدوب فى هواه رفضت لوحدى اكون وياه
لكن بينى وبين نفسى بكون محتاجه ابقى معاه
وزى ما هو بيحاول لقيت نفسى كمان عايزاه
انا اللى طلبت نتقابل ضعفت وفاض فى قلبى هواه
وكان لبسى جديد فى جديد كانى طفله يوم العيد
لونت شفائفى وخدودى وقبل ميعادى كنت هناك
بفكر لو لمس ايدى هقول خدنى اطير فى سماك
هعيش اول مواعيدى وكنت بشوفه م الشباك
حبيبي فقير وانا راضيه وبتمنى يكونلى عريس
هنتقابل ايديه فاضيه وجى ميعادى بالأوتوبيس
ولا كازينو ولا تورته ميعادنا كان على محطه
بتنزل ناس وتركب ناس وانا بستنى أغلى الناس
وكل دقيقه بتعدى بتقتل حلم كان وردى
اقول ناسى اقول فاكر اقول جبهالى م الآخر

وعايز يقتل الاشواق ويهجر سكة العشاق
رميت يا حب ايامى فى بحر عذاب
وكل جميل فى احلامى لقيته سراب
ودارت دنيتى بيا وناس رايعه وناس جايه
اقول امشى اقول لسه اقول لا مستحيل ينسى
رجعت ودمعى فى عيونى قابلته ودمعه فى عيونه
سألنا بعضنا بعتاب قرينا بين دموعنا جواب
اتارى ميعادنا كان غلطه
مواعدنى على محطه وانا استنيت على محطه
واهى غلطه أهى غلطه
ممكن غلطه تضيع حب تقتل حلم وتكسر قلب
لازم نفهم قبل ما نحكم مهما يكون الموقف صعب

عنوان

يعنى هنفصل متخاصمين

يعنى هنفصل كدا ساكتين

لو هيطول بينا خصامنا يبقى ازاي اسمنا عاشقين

قوللى لامتى هتبقى هناك وانا بستنى وحاضنه هواك

تيجي تاخذني ترجع حضني أو تلاقيني ف لحظه معاك

لو تعرف انك جوايا وبحس بايه وانت معايا

كنت تقول للبعد كفايه وارجع تاني اطير في سماك

فاكر زمان لما حد يحلفك تحلف بحبي

فاكر زمان كنت دايم اوصفك واقول دا قلبي

الكلمه ف حضنك والهمسه فكراهم في غيابك لسه

لا انا هقدر يوم انسى هوانا ولا هيخليك بعدك تنسى

بيدفي الحب قلوبنا وبيغفر كل ذنوبنا

لو كان الحب خطيئه وذنوب كنا من الأول تُبنا

نرجع ونقول مكتوبنا بعد ما بيروح ويسيبنا

افتكر وارجع معايا تاني لبداية الحكايه

معقول انا هنت عليك بتشوفنى سراب فى ماضيك
دا انا دايمًا عاشقه عينيك وبعيش علشان ارضيك
ارجع رجّلى حياتى إرجعلى الله يخليك
فى غيابك طعم الدنيا مافيهوش ولا نقطة سكر
لا انا هنسى هواك لو ثانيه ولا لحظه فى غيرك افكر
كده برضه يا أغلى حبيب كده برضه تروح وتغيب
الرحله طويله عليّا لو ايدك مش فى ايديا
ما انت اللى منور ليلى ومحلى الكون فى عينيا
كان حضنك بيدفننى وابد لو غبت شويه
من نار اشتياقى بكتبك جواب وبقولك فراقى عن حضنك عذاب
فى بُعدك ليالى معايا ف خيالى بقولك ياغالى قتلنى الغياب
ليالينا لسه بتتنفس لسه فحلما روح
زى مريض يتألم يهمس او عصفور مجروح
محتاجلك ترجع تداويه او تدفن لو مات لياليه
لو عايز ترجع تلاقيه خليك مخلص دايمًا ليه
بخاف اوى على حبنا بخاف اوى

فی البُعد یفرغ صبرنا بخاف اوی

بایدینا نقتل حلمنا بخاف اوی

خبیت جوّا الظرف جوابی وکتبت اجمل اسم علیه

اسم حبیبی وکل احبابی قولت جوابی هیرجع بیه

فجأه لقیتنی فی حیره الوان اکتب ایه ع الظرف کمان

ابعتک علی ای مکان واتارینی ماعندیش عنوان

ممنوع السير

فى عز الليل لقيت روحى بولع للهوى شمعہ
وبين احزاني وجروحي لنا شايفه ولا سامعه
وذكري بعدها ذكرى ودمعه فحضنها دمعہ
وسهرانه مع حكايتى وحيدہ وقلبي زى وحيد
لقيتني ببص فى مرايتى وكام شعره لقيتهم بيض
شبابى راح وراح وقتى وبدأت تظهر التجاعيد
انا اللى بعيش على الماضى وعمر الماضى مايرجع
وضاع العمر ع الفاضى وايه اد الخداع يوجع
بنوته حلوه عشقت ولد والحب غنوه بيننا اتولد
وكنت بحسب حبا هيدوم لنا وهكون فى حضنك للأبد
ولا كنت اصدق فى البدايه للحظه هتكون مش معايا
وتسيبنى وسط الموج لوحدى تكتب ايدىك كلمة نهايه
مش دا الطريق اللى بدأته انا وانت زمان
وحلفنا نوصل لنهايته منغير احزان
وفيه آمنتك على حبي حلفتلى هتكون جنبى
منك لله بدلت نبض القلب آه
فعيونى ماتت لبتسامه والموت بقى طعم الحياه
اتعذبت وتهت كثير كنت بشك وكنت بغير
لكن لما بشوفك جنبى كنت معاك فى سمايا بطير
قدرت على قلبى ونيسيك معرفش ايه فكرنى بيك
مع ان قلبك باع وخان انا قلبى سامحك من زمان
وارفع ايدى ادعى عليك قلبى يقول ربى يخليك

ما انا ليّا فيك اكثر ماليك بالحب ليّا حقوق عليك
علمت عقلك فيّا يسرح علمت قلبك بيّا يفرح
وفلحظه بعث الحب سبت الشوق بيجرح وانا بعث كل الدنيا علشان
اشترك

لسه فاكرنى واللا نسيت قولت كثير انك حببت
وانا صدقتك واستنيت يجمع بينى وبينك بيت
ياما هدمت وياما بنيت واتعذبت كثير وقاسيت
ما تت فيّا امانى العمر مش بأيدى كان بالأمر
بعد ما عشت الحلم ليالى سبت الجرح وخذت الصبر
يكتب قلبى بدمعه حكايته ويردها معايا الطير
كل طريق وياك فى نهايته يافطه تقول ممنوع السير
طول الغياب موّت فى قلبى الشوق مبقتش تفرق عتمه واللا شروق
يمكن اكون مسؤوله معاك عن ايام عشت استناك
ليه ما حاولتش انسى الحلم وابدأ حلم جديد وانساك
بعدك مش هحتاج ايد تانيه تمسح دمه عيني
همسك ايدى بايدى التانيه هى اللى تقوينى

مسرchie

سَمع هُـس انتباه هتفتح الستاره
على مسرح الحياه تفتح من غير اشاره
أُخْرِج للجموع واعلن انتصارك
وقول شُفت الدموع فى عيون كانت نهارك
موهوب فى الكذب لكن فى الروح والقلب ساكن
يشهد حضن الليالى وتشهد الاماكن
تكذب وبصدقك منا قلبى بيعشقك
ايوا ممثل كبير مثلت الدور عليا
فى سماك دايمًا بطير والمس قمرى بإيديا
بكلام لميت نجوم وعملت عُقد ليا
معرفتش انه مسرح ولا كانت مسرchie
وستارته سلاح بيدبح
وكنت انا الضحية
فى ايدىك خلتنى لعبه
وعرفت ازاي تلعبى
اديتك نفسى محبه
وسكن مجانى فى قلبى
وف مشهد لبِتسامه والنظره والسلام
كان ابداعك علامه استاذ كذب وكلام
سبَل كمان وابتسم ارسم حنان واترسم
وابنيلى فى الخيال قصور على الرمال
وقول بُعدك محال بيكى الحياه تبِتسم

ومشهد فيه بتبكي اغيب للنجمه تشكى
واضحك و بيعلا ضحكى لما بترجع اوام
فارس هتّوه معايا فى بحور حب و غرام
وطبيب عندك دوايا بيخفف الالام
حلفت تكون نصيبى حلم العمر الكبير
وبقيت م الكون حبيبى
وبقيت بشتاق واغير
وبوعدك قبل ما افرح القاه دخان يطير
مع انه كان خشب شفت حصانك ذهب
ضياعى كان بايدى واللا عليا انكتب
ومشهد النهايه مشهد فشلت فيه
ما اتقنتوش كفايه وشك باين عليه
بيسقط القناع وتظهر الحقيقه
واشوف عمرى اللى ضاع
مع سيول الخطيئه
بتنزل الستاره ويقولوا الله عليك
فاكر ظلمك شطاره خاين وآمنت ليك
ظلمك باين عليك
من دمي اللى ف إيديك
على الأرض الضحيه
بتصرخ من مصيرها
والقصه هى هى وبُكرا قصه غيرها

ست البنات

ليه الدنيا واخدانا وعن حبايبنا شاغلانا

ليه تاه الحب جوانا سلام على الزمن اللى فات

ولما الام ماتت ولما الاب مات

بكت الرحم وقالت اتفرقوا الاخوات

يا اخويا يا حته منى ازاي بعدت عنى

مش كنت زمان تعيننى وكان بيننا حكايات

وكنا زمان بنلعب وتشيلنى لما اتعب

اعطش من كففك اشرب وتقول ست البنات

كانوا ابويا وامى ضلى قول مين بعدك فاضلى

يقول للفرحه هلى ويهون الساعات

مش كنا عيله واحده وقسمنا لقمه واحده

وكل حاجه شاهده عليك حتى الجينات

ازاي خلاك زماننا تنسى كل اللى بيننا

تنسى الماضى وسنيننا من عشره وذكريات

اخذتك ومن دمك انا وصاك عليا ربنا

صلة الرحم حلفتنا تضمن لنا الجنات

اول دفعتك

مش كنت عارف سكتك فى الجامعه اول دفعتك
كل العيون منك تغير ويحسدوك على حكمتك
مش كنت من يومك رياضى بتخاف اوى على صحتك
تحلم تكون دكتور وقاضى وسندريلا حبيتك
وكنت مطمئن وراضى وبترضى ابوك ووالدتك
مش كنت قدوه للشباب والكل قلّد خطوتك
حافظ لآيات الكتاب والخير عملته لأخرك
ضيّعك شلة شباب وكانوا اسباب ازمته
صاحبتهم من غير حساب والشله صبحت شلتك
وف قعدتين العقل غاب وبقيت تتوه عن دنيتك
وقالوا جرّب شئ جديد هيكون دواك وتكون سعيد
ادمنت والادمان ضياع ودخلت دوامة صراع
بعقلنا فضلنا دائماً ربنا ليه نغيّبه وننسى حتى اسمنا
يا شباب بلادى لعقولكوا دائماً محتاجين
كل الأعادى عايزينكوا تبقوا مغيبين

بلدی بشباب واعی ببینی و یعمّر

بیحس و یراعی یسندھا و یشمّر

دی ارضنا محتاجه روحنا و عقلنا

محتاجه فرجه محتاجه نصحا

نرفع علمها کلنا

واحشنى يا صاحبى

واحشنى يا صاحبى وحشتنى ايامك
كل الصحاب ينحنوا ويشيدوا بمقامك
من السنه للسنه بستنى نتقابل
يا رحمه من ربنا يازرع وسنابل
انت اللى علمتنى الصبر ع الشهوات
وانت اللى وصلتنى لمضاعفة الحسنات
شايلى ذنوب وذنوب باستنى تمحيها
عن المعاصى اتوب والنفس امنيا
لجنة الرحمن تاخذنى يا رمضان
يا صاحبى فيك ليله بتباهى بيها الدهر
مبروكه وجميله (خير من ألف شهر)
بتروح كثير وتغيب واستنى اغلى حبيب
شهر الصوم الكريم اهو جالنا من تانى
رمضان صاحب قديم افراحه ربانى
رجعت يا رمضان وهلت البركات
دا فقير ياخذ احسان ودا محسن له حسنات
تراويح مع فوانيس تتسلسل الأباليس
انا مش انا ف رمضان انا آيه ف القرآن
بتزيد صلاتى وزكاتى والرحمه والإيمان
من صغرى وانا شايلى بيزيد معاك رزقنا
بكنافه وقطايف بنحلى فيك كلنا
وبتتملى الميادين بموائد الرحمن

راكعين مع ساجدين بيختموا القرآن
يا هديه من ربنا تمحى ذنوب انهار
فى اولك رحمه واوسطك مغفره
*****واخرك عتقنا من النار*****

ملايكة وشياطين

صلينا وصومنا وزكينا وعملنا كل اللى علينا
غضينا بصرنا وادينا فقيرنا ووصلنا رحمننا واهالينا
وعملنا موائد فى ساحات ومحينا ذنوبنا بحسنات
يعنى بنقدر نبقى ملايكة وبنقدر نصبح شياطين
تبقى قلوبنا اسلاك شايكة او بساتين فل وياسمين
ليه ايماننا بيان فى ساعات ليه ميقاش كل الاوقات
ليه مبنحسش بالمحتاج ونسيب ناس فى الطل تبات
ليه دايماً وخدانا الدنيا ليه عايشين زى الاموات
ياللا نخلى السنه رمضان نزرع رحمه فى كل مكان
احنا اللى بنحكم شهواتنا ونخلى الانسان انسان
رجعت تانى يا عيد بالفرحه والمواعيد
رغم الفرحة بفطارنا مبنساش الشهيد
اجعل يارب جنتك دارنا انت اللى عالم كل اسرارنا
اقبل يارب زكاتنا وصيامنا حرم على نارك يا رب اجسامنا

على فين

رايح على فين يا ابويا وسايينا لوحدنا
انا وامى واخويا مين اغلى مننا
بنتى اللى اغلى مننا على روحنا هوا ربنا
اللى مقدر رزقنا أمر نحج كلنا
دا ركن م الاسلام يمحي ذنوب اعوام
جايلك يارب بأمانى كلى ذنوب وعيوب
سايب زمانى وشيطانى جايلك فى بيتك اتوب
خبيت ذنوبى ع البشر لكن ما تخفى عليك
يا رازق الدود فى الحجر كل الامور بإيديك
وحياة حبيبك محمد اللى هدانى اليك
ارحم دموع عبد عاصى عمره ما اشرك بيك
سافر بألف سلامه عرفت رايح فين
ادعيلنا وادعى لماما زيك نكون رايعين
ادعيلى يا ابا هناك ادعيلى هستناك
ولوانى كنت اتمنى اطوف يا ابويا معاك
وانول على عرفات الرحمه والبركات
وازور حبيبى وحبيبك ازور رسول الله
واطلب شفاعه نبينا فى الجنه اكون وياه .
.....فى الجنه اكون وياه.....